

fuldstændig overensstemmende med Ministerens Forordninger og kom til at indeholde alle de Bestemmelser, som Ministeren ønskede, altsaa ikke blot Bestemmelsen, hvorved spanske Skibe, men ogsaa spanske Varer kunde fritages, som til at gjælde for alle Lande og ikke blot for Spanien. Ikke desto mindre tog den ærede Minister ikke imod det; det kom ikke videre, og Ministeren sluttede Rigsdagen uden at tage imod Forslaget. Dette var den 31te Mai. Den 3die Juni, altsaa tre Dage efter, skrev den samme Minister, som ikke vilde tage imod dette Lovforslag, eller lod han den høitærede Udenrigsminister skrive til den spanske Regjering, at han var villig til at undlade at opkræve den surtaxe, som vor Lovgivning befaler ham at opkræve, og at han, dersom den spanske Regjering ønskede det, var villig til at sørge for en formel Ophævelse af vor Lovgivnings Bestemmelse i § 52 af Toldloven, med andre Ord: det, som den høitærede Minister negter at gjøre, den Gang det danske Folkething tilbyder ham det, tilbyder han selv tre Dage efter at gjøre, hvis den spanske Minister befaler det, og vel at mærke den samme Minister, som her i Thinget erklærer, at han paa ingen Maade vilde tage et Lovforslag, som kun gav en saadan Bemyndigelse overfor Spanien, men kun vilde modtage Bemyndigelsen, naar den ogsaa gjaldt overfor andre Lande, erklærer sig overfor den spanske Regjering villig til at staffe en saadan Bemyndigelse for Spanien alene og ikke overfor andre Lande. Jeg finder det ganske vist meget tilladeligt, der er ikke noget ulovligt i, at den høitærede Minister har tilbudt Spanien, hvad han har tilbudt det. Jeg finder det ogsaa forstaaeligt og endog priseligt, at den høitærede Minister en Gang, om end noget sent, er kommen til Erkjendelse af, hvad der paa dette Omraade er at gjøre; men jeg finder det meget beflaeligt, at den høitærede Minister skal tvinges af den spanske Udenrigsminister til at lære, hvad han skal gjøre, naar han overfor Folkethinget i den Sag har stillet sig, som han har gjort. Det ser ogsaa mærkeligt ud at se den høitærede Minister modfætte sig en Foranstaltning her i Thinget og tre Dage efter tilbyde den spanske Regjering at gaa ind paa denne Foranstaltning. Man kan i alt Fald ikke ret forstaa, hvad Grunden har været til denne kraftige Holdning overfor Folkethinget, medmindre det skulde være de mange Opfordringer, der have lydt til Ministeren fra forskjellige Sider ogsaa i den Retning, at han dog en Gang skulde vise, hvad Administrationen kan gjøre uden Lovgivningen, men jeg maa rigtignok

tilstaa, at jeg tror, at Landets Værdighed vilde have været bedre tjent med, om Lovgivningsmagten i dens Helhed var bleven enig om at gjøre dette, end med dette Tilbud fra Ministeren underhaanden om at gjøre Noget efter den spanske Regjeringens Ønske, som han negtede at gaa ind paa, da det blev fremsat i Folkethinget. Forøvrigt skal jeg tillade mig at tilføie, at den spanske Regjering ikke synes at have tillagt den høitærede Ministers Tilbud nogen overdreven stor Betydning, thi den har besvaret den hele Henvendelse med Taushed.

Svarling: Ærede Medlemmer ville have set, at der desværre er en betydelig Uoverensstemmelse mellem Finantsudvalgets Flertal og det Mindretal, hvortil jeg hører, med Hensyn til de Forslag og Indstillinger, der ere forelagte det høie Thing. Der er en meget betydelig Divergens mellem os med Hensyn til disse Indstillingers samlede Beløb, og der er fra Flertallets Side foreslaet en stor Række af meget betydelige Nedsættelser og Regtelser, som Mindretallet for sit Vedkommende paa ingen Maade kan tilraade, men tværtimod meget bestemt maa fraraade Thinget at give sin Tilslutning. Den ærede Ordfører udtalte nu, at Flertallet maatte stille sig paa et rent forretningsmæssigt Standpunkt og se paa, hvad der rent finantsielt var forsvarligt at bevilge eller ikke. Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at den ærede Ordfører her har taget Udtrykket „rent finantsielt“ i en noget eiendommelig Betydning. Jeg kan i alt Fald ikke erkjende, at rent finantsielle Betragtninger kunne lede til saa betydelige Nedsættelser og Regtelser paa Finantsloven, som her ere foreslaede. Jeg kan ikke erkjende, at vor finantsielle Status skulde være en saadan, at den skulde nødvendiggjøre de mange Regtelser, ikke blot af betydelige Udgiftsbeløb til enkelte Foranstaltninger, men ogsaa af en stor Mængde i sig høist ubetydelige Bevillinger, som finantsielt aldeles ingen Betydning have for Statskassen. Den ærede Ordfører tilføjede ogsaa senere, at en rent finantsiel Betragtning ogsaa nok kan indeholde et politisk Moment, og heri ligger vistnok den egentlige Forklaring af hans Opfattelse af, hvad der skal forstaaes ved en rent finantsiel Bevilling, thi det er utvivlsomt, som det ogsaa fremgik tilstrækkelig klart af hans senere Udtalelser, at det er den rent politiske Opfattelse af Forholdet mellem Rigsdagen og Regjeringen, der har været væsentlig bestemmende for, hvad Flertallet har fundet finantsielt rigtigt eller urigtigt. Den ærede Ordfører udtalte, at man i Mar hadde savnet